

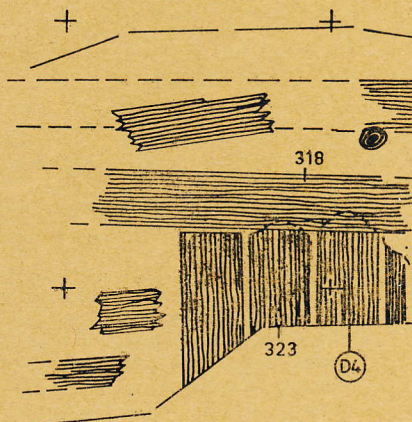
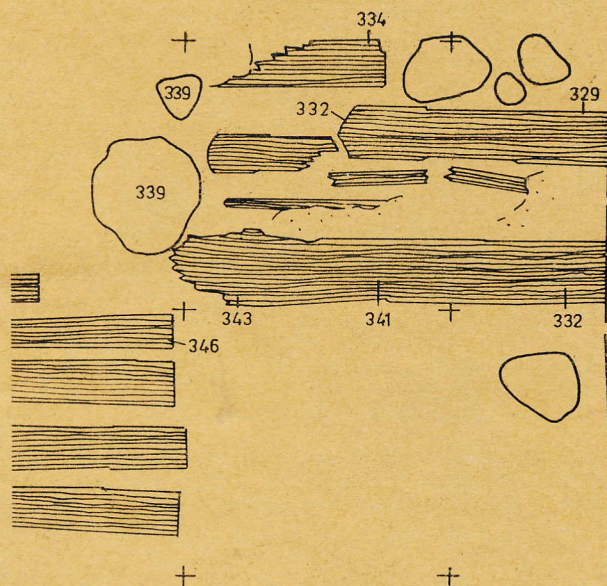
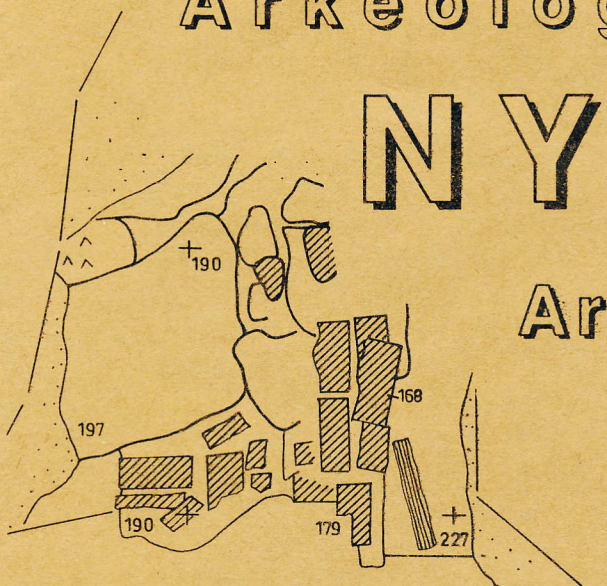
Arkeologia

NYT!

Arkeologi

NU!

3 / 9 2

Kansikuva ...**Turussa kaivetaan - talvellaikin!**

Turun Vanhan Suurtorin alueella paljastui syyskuun lopun viemäri-kaivauksissa tiili- ja puurakenteita (kansikuva). Puurakenteet edustanevat alueen vanhinta - keskiaikaista - asutusvaihetta. Pitkin syksyä on myös dokumentoitu keskiaikaisia kerrostumia ns. Rettigin tontilla, jossa rakentamisen yhteydessä on suoritettu kaivuutöitä. Ns. Korkkitehtaan tontilla 1600-1800 -luvun hospitaalin ja kirkkomaan kaivaukset ovat jatkuneet loka- ja marraskuussa.

Pärmbilden**I Åbo gräver man även vintertid!**

Vid Gamla Stortorget i Åbo blottades vid avloppsarbeten i slutet av september tegel- och träkonstruktioner (pärmbilden). Träkonstruktionerna representerar antagligen den äldsta - medeltida - bosättningen i området. Under höstens lopp har man också dokumenterat medeltida lager på den sk. Rettigska tomten, där man har grävt i samband med byggnadsarbeten. På Korkfabrikens tomt fortsatte i oktober och november utgrävningarna av ett hospital och en kyrkogård från 1600-1800 -talet.

Arkeologia nyt! Arkeologi nu! -tiedotetta julkaisee:

Turun maakuntamuseon ystävien arkeologinen työryhmä (Matti Eloranta, Anneli Keränen, Heimo Kumlander, Terttu Lempiäinen, Minna Sartes, Leena Soini, Aava, Leena Suominen).

Tiedotteen saavat Turun maakuntamuseon ystävät jäsenetuna. Turun maakuntamuseon ystäviin voi liittyä soittamalla yhdistyksen kanslistille puh. 921-352 555 klo 9.00-11.00 välisenä aikana arkipäivinä.

Tiedotetta voi tilata Arkeologiselta työryhmältä: Turun maakuntamuseon

ystävät/arkeologinen työryhmä, Kalastajankatu 4, 20100 Turku

Tiedotteen irtonumerohinta on ei-jäsenille 10 mk ja "vuosikerta" (=kolme tiedotetta vuodessa) 40 mk kotiin postitettuna.

Arkeologinen työryhmä toivoo arkeologiasta kiinnostuneita kontaktihenkilöitä maakunnasta. Tiedotteeseen odotetaan juttuja odotettavissa olevasta tai tapahtuneesta toiminnasta maakunnan harrastaja-arkeologeilta ja kaikilta muiltakin kiinnostuneilta ja halukkailta kirjoittajilta!

Teija Tiitinen

MUINAISJÄÄNNÖSTEN HOITO TURUN SEUDULLA

Museovirasto aloitti muinaisjäännösten hoidon Turun seudulla keväällä 1990, jolloin tähän työhön voitiin työvoimaministeriön velvoiteohjelman kautta palkata kaksi 4-5 hengen työryhmää sekä näille työnjohtajat. Lisäksi saman ohjelman avulla saatiin ns. suunnittelurahaa aluesuunnittelijan palkkaamiseksi, jonka tehtäväksi määriteltiin muinaisjäännösten hoidon suunnittelu ja ohjaus Turun työvoimapiirin alueella.

Työtä on nyt tehty kolmena kesänä Kaarinan, Liedon, Paimion, Piikkiön ja Turun kuntien alueella. Kuntia ei ole valittu muinaisjäännösten tärkeyden perusteella vaan työvoimapolitiittisin perustein. Tämä ei kuitenkaan ole tuottanut ongelmia, sillä alueella on erittäin runsaasti merkittäviä muinaisjäännöksiä, joista hoitokohteet on voitu valita. Näiden kuntien alueella sijaitsee n. 400 tunnettua kiinteää muinaisjäännösalueita, joista hoidettuja on nyt 35 eli melkein 10%.

Prosenttuaalista osuutta voidaan mielestäni pitää melko hyvänä, sillä vaikka tällä hetkellä kiinteiden muinaisjäännösten hoitoon onkin melko runsaasti resursseja käytettävissä, ei kaikkia jäännöksiä silti voida hoitaa ja kunnostaa. Sen vuoksi kohteiden valinnassa on käytetty seuraavia kriteereitä: 1) hoidettavien kohteiden tulee olla Turun seudun esihistorian kannalta edustavia tai niitä voidaan pitää valtakunnallisesti merkittävänä kohteina, 2) kohteilla tulee olla näkyvissä olevia rakenteita tai niiden maastomuotojen tai ympäristön tulee olla mahdollisimman hyvin muinaisjäännöksestä kertova. Lisäkriteerinä on käytetty sitä miten paljon kohteesta on tutkimuksellista tietoa, eli mikäli jostain kiinteästä muinaisjäännöksestä on enemmän tutkimustietoa kuin muista saman tyyppisistä, on sen hoito ja kunnostus etusijalla muihin nähden.

Muinaisjäännöstyypeittäin hoitokohteet ovat jakautuneet siten, että kivikautisia asuinpaikkoja on 2, pronssikautisia röykkiöitä 25, rautakautisia asuinpaikkoja 4, rautakautisia röykkiöhautoja 7, rautakautisia kalmistoja 8, linnavuoria 4 ja tarkemmin määrittelemättömiä rautakautisia muinaisjäännöksiä 1. Lisäksi on hoidettu kahta keskiaikaista kohdetta, sekä osallistuttu hoitotoihin museoviraston rakennushistorian osaston työmaalla Kuusiston Kappelinmäessä, Turun yliopiston työmaalla Liedon Vanhalinnassa sekä Turun maakuntamuseon Kuralan Kylämaässä. Kuten oheisista luvuista käy ilmi sisältää osa hoidetuista muinaisjäännösalueista useampia yksittäisiä kiinteitä muinaisjäännöksiä.

Molemmat työryhmät tekevät töitä puoli vuotta eli toukokuun alusta marraskuun alkuun. Kullakin hoitokohteella työskennellään keskimäärin viikosta kahteen viikkoon työperiodin aikana. Joillakin kohteilla tehdään vain yksi nk. yleishoito kerran kesässä, mutta on kohteita, joilla kasvillisuus kasvaa niin voimakkaasti, että niitä on huollettava useampaan kertaan kesän aikana. Tällaisista voidaan mainita Turun Koroistenniemi, joka on ohjelman suuritoisimpia kohteita. Koroistenniemen heinikko niitetään kahdesti kesässä ja samalla rakenteet otetaan esille kasvillisuuden seasta. Yhteensä Koroistenniemen hoitoon käytetään kaksi viikkoa alkukesällä ja kaksi viikkoa keskikesän jälkeen.

Muinaisjäännöstenhoito vaatii pitkäjännitteistä työtä. Ensimmäisen kesän raivaustyö on kaikkein raskain ja eniten aikaa vievä. Yleensä muinaisjäännökset ovat erittäin tiheän kasvillisuuden peitossa ja rakenteet ovat joko täysin turpeen peitossa tai niistä näkyy vain pieniä osia sieltä täältä. Monesti on mahdotonta edes tunnistaa alueita kiinteiksi muinaisjäännöksiksi samoin niiden rajaaminen on hankalaa. Toisinaan hoitotyö joudutaankin aloittamaan koe-kaivauksilla, jotta muinaisjäännöksen tarkat rajat voidaan löytää. On myös tapauksia, joissa muinaisjäännösaluetta on käytetty kaato-paikkana tai ulkovarastoalueena, ja tällöin alueelta on luonnollisesti ensin raivattava sinne kuulumattomat roskat ja tavarat pois. Usein ensimmäisen vuoden hoitotöiden aikana erilaista roskaa tuleeekin useita kuorma-autolavallisia ja roskien kuljetus on suurin kustannus palkkamenojen jälkeen.

Kun jokin kohde on valittu hoitokohteeksi on työtä luonnollisesti jatkettava ensimmäisen vuoden jälkeenkin. Kaadettujen puiden kannot tekevät nopeasti uusia vesoja, aiemmin valolta suojatuille alueille kasvaa runsaasti valoisia olosuhteita suosivia rikkakasveja, karike peittää rakenteita ja kävijät heittelevät alueille roskia. Uusintaraivaus ei kestä yhtä kauan kuin ensimmäisen vuoden työ, mutta monilla kohteilla se joudutaan tekemään useamman kerran kesässä. Muualla saatujen kokemusten perusteella tehohoitoa on kullakin alueella jatkettava vähintään viiden vuoden ajan ja sen jälkeenkin kohteet on vuosittain tarkistettava.

Hoitotyön jatkuvuus on kuitenkin osoittautunut ongelmalliseksi. Koska muinaisjäännösten hoidon rahoitus tulee museoviraston ulkopuolelta ja on riippuvainen työvoimapolitiikasta, ei työn jatkuvuutta tällä hetkellä voida taata. Sen vuoksi tulevaisuudessa olisikin tärkeää saada joko maanomistajat tai esimerkiksi kotiseutuyhdistykset ja erilaiset perinneseurat kiinnostumaan alueellaan olevien muinaisjäännösten hoitamisesta, etenkin saavutetun tason ylläpitämisestä, sillä mikäli kohteiden nyt annetaan rapistua uudelleen, menee kaikki tähän asti tehty työ hukkaan.

Hoidon ohella tärkeää olisi tietenkin saada kohteet merkityksi maastoon. Tarkoituksena on saada ainakin tärkeimmille kohteille nk. suuret informaatiotaulut ja muille kohteille lyhyen informaation sisältävät rauhoituskyltit. Turun seudulla nimenomaan muinaisjäännösten merkintä on tähän mennessä kangerrellut. Yhtään suurta informaatiotaulua ei vielä ole saatu pystytettyä ja rauhoituskylttejäkin on laitettu vasta muutamalle kohteelle. Suurimmalle osalle kohteista on kuitenkin saatu raivattua polku lähimmältä tieltä. Turun alueella on polkujen viitoittamisessa käytetty vihreäpäisiä paaluja, jotka ulottuvat maasta noin puolen metrin korkeudelle. Lisäksi v. -91. on tehty maakuntamuseon kanssa yhteistyössä pieni vihkonen, jossa esitellään kymmenen hoidettua kohdetta. Mikäli hoitotyötä jatketaan Turun seudulla vuonna 1993 tullaan kohteiden merkitsemiseen ja niistä informoimiseen kiinnittämään aiempaa enemmän huomiota.

(MUUMI EGYPTISSÄ)

Jouko Ahtola:

Pääkaupunkiseudulla alkoi aktiivinen harrastaja-arkeologinen toiminta tiedekeskus Heurekan toimesta kesällä 1990. Aikaisemmin harrastusta oli ollut satunnaisesti ja paikallisesti mm. Myyrmäen Jönsäksen kaivausten yhteydessä.

Syksyllä 89 oli Heurekassa rautakausinäyttely, jonka yhteydessä ilmoitettiin seuraavan kesän harjoituskaivauksille runsaasti porukkaa. Heurekan lähellä oleva Jokiniemen alue oli tunnettu kampakeraaminen asuinalue, jonne järjestettiin kuukauden kaivaus. Runsas löytöaineisto ja mielenkiintoinen tutkimuskohde innosti kaivamaan myös seuraavina kesinä.

Vuosi sitten syksyllä oli vaarana kaivausten loppuminen lähinnä taloudellista syistä. Tällöin haluttiin varmistaa kaivausten jatkuminen perustamalla yhdistys, joka ottaisi tarpeen vaatiessa vastuun kaivauksista. Onneksi rahoitusta järjestyi Heurekan toimesta vielä tälle kesälle. Yhdistys tuli kuitenkin perustetuksi ja sen pääasiallinen tehtävä on ensimmäisenä vuotena ollut kaikenlaisen ohjeistotoiminnan herättelemine ja harrastajien yhteenkuuluvuuden lisääminen. Yhdistyksen puitteissa on osallistuttu mm. Karjaalla ja Espoossa kaivauksille, tehty bussiretkiä, harrastettu pinta-poimintaa ja pidetty jälkikäsitteilyn kurssit. Mm. museovirastoon on tutustuttu ja oltu hieman yhteyksissä ammattiipiireihin.

Yhdistyksen jäsenet, joita on tällä hetkellä noin 100, ovat opiskelleet arkeologiaa kansalaisopistoissa ja avoimessa korkeakoulussa. Monet ovat ottaneet arkeologian ohjelmaansa matkaillessaan. Carnacin megaliitit tai Aänisen kalliopiirroksiset ovat tulleet tutuiksi tänä vuonna.

Yleensä harrastajat kokoontuvat jonkin olemassa olevan yhdistyksen alajaostoksi ja myöhemmin toiminnan kasvaessa mahdollisesti perustavat oman yhdistyksen. Yhdistyksemme osalta kehitys olisi varmaankin ollut tällainen, mutta kaivauslupien saamiseksi tarvitaan rekisteröity yhdistys. Jouduimme ohittamaan tämän "alajaosto"-vaiheen. Samoin laskeskelimme saavamme hieman julkisia avustuksia, joita on helpompaa anoa omana yhdistyksenä. Näinä taloudellisin aikoina tosin rekisteröinti on ollut tarpeetonta. Yhdistyksen toiminta-alueena on Uudenmaan lääni. Koska itse Helsinki oli esihistoriallisena aikana pääasiassa Ahdin valtakuntaa, on toiminta keskittynyt enemmän kehä III:n tienoille. Jatkosuunnitelmissa yhdistyksellä on jatkaa Jokiniemen kaivauksia, osallistua muiden kaivauksiin, parantaa jäsenistön arkeologista osaamista ja ylläpitää yhteyksiä mahdollisimman moneen suuntaan. Täsmäntyyppiselle vapaalle kansalaistoiminnalle on selviä tilauksensa. Puhtaasti harrastajille tarkoitettu muinaisasioiden harrastaminen on jo pitkään jatkunut Suomessa paikallisesti, johon Arkeologian harrastajat ANGO ry tuo oman lisänsä pääkaupunkiseudulla.

Henrik Asplund

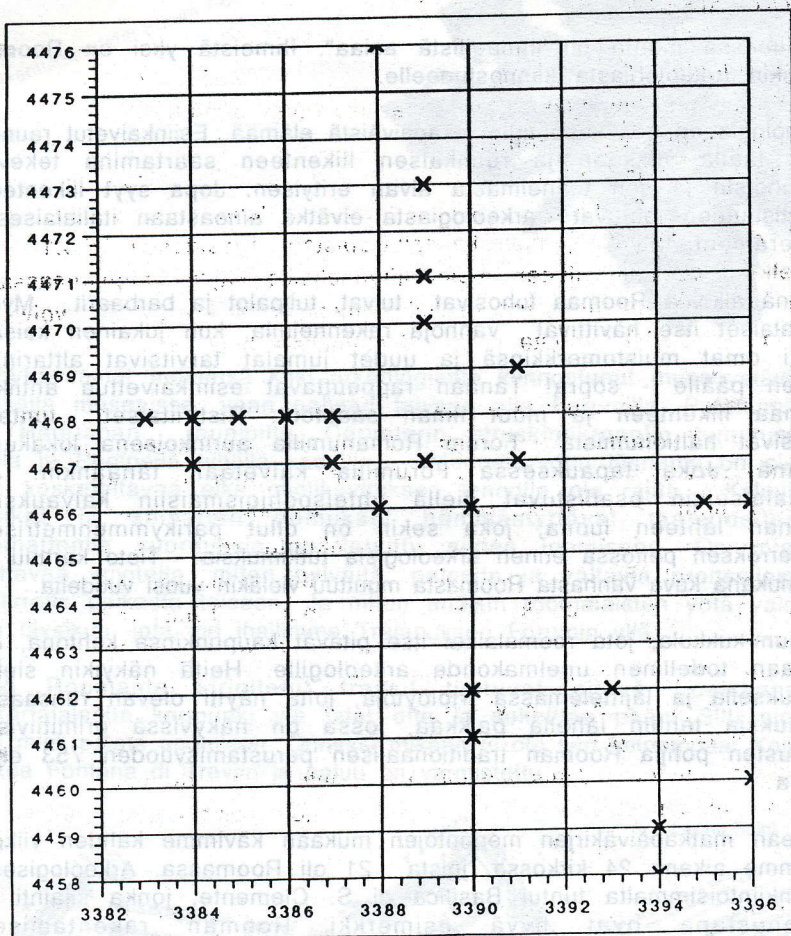
KALANNIN LEVONNIITUNMÄEN KIVIRÖYKKIÖT - JÄLKIÄ VARHAISESTA VILJELYSTÄ?

Arkeologia NYT! -lehdessä 1/92 kerrottiin Kalannin Levonniitunmäen kiviröykkiöistä, joita pidettiin sijaintinsa puolesta mahdollisina varhaisrautakautisina hautoina. Ajatus on mielenkiintoinen, sillä varhaisrautakautisen - ns. esiroomalaisen ajan (n. 500 e.Kr. - 50 j.Kr.) - asutuksen jälkiä Kalannista ei toistaiseksi tunneta. Uudenkaupungin kansalaisopiston järjestäessä 25.4.1992 retken Kalannin alueen muinaisjäänöksille käytiin tutustumassa myös Levonniitunmäkeen. Tällöin ilmeni, että kiviröykkiöt voivat olla jotain aivan muuta kuin esihistoriallisia hautoja.

Levonniitunmäen alueella on havaittu noin 40 varmaa tai epävarmaa ihmisen kasaamaa kiviröykkiötä. Turun maakuntamuseon muinaisjäänöstietokanta tuntee 29 röykkiötä, jotka on rekisteröity Levonniitunmäen nimellä. Maastossa ei kuitenkaan lyhyen käynnin aikana voinut havaita kuin kymmenkunta röykkiötä hajallaan metsämaastossa. Mielenkiintoista oli, että muutamat oli kasattu yhden tai useamman kiinteän kiven ympärille. Tämä voisi viitata raivaukseen pikemmin kuin hautaamiseen. Maastoa tarkasteltaessa näytti siltä, että myös maanpinnan muodoissa on ihmistoimintaan viittaavia jälkiä. Ainakin yhdessä kohdassa näkyi pitkällä matkalla terassimainen pudotus, joka näytti rajaavan vanhaa peltoa ylärinteen puolelta. Mahdollisesti Levonniitunmäen rauniot voisivat liittyä alueen raivaamiseen ja viljelyyn joko esihistoriallisella tai historiallisella ajalla.

Vanhat viljelyjäljet ovat viime vuosina alkaneet kiinnostaa suomalaisia arkeologeja yhä enemmän. Niiden tunnistamiseen ja tulkitsemiseen on alettu kiinnittää huomiota ja ne ovat muodostumassa tärkeäksi muinaisjäänösyryhmäksi hautojen ja asuinpaikkojen ohella. Nykyään puhutaan mm. muinaispelloista, fossiilisista viljelyjäljistä, peltoterasseista, pelto- ja kaskirau-
nioista sekä raivatuista kivriveistä muinaisjäänöstyyppeinä.

20 m

Turun maakuntamuseon muinaisjäännöstietokannan tuntemien Kalannin Levonniitunmäen kiviröykkiöiden sijainti toisiinsa nähden peruskarttakoordinaattien mukaan.

Vaikuteita Rooman matkalta Lokakuussa 1992

"Maailmassa monta on ihmeellistä asiaa". Ihmeistä yksi on Rooma, varsinkin arkeologiasta kiinnostuneelle.

Arkeologia on osa kaupungin jokapäiväistä elämää. Esiinkaivetut rauniot siellä täällä vilkkaan ja ruuhkaisen liikenteen saartamina tekevät kaupungista ja sen tunnelmasta aivan erityisen. Jopa syyt liikenteen kaotisuuteen johtuvat arkeologiasta eivätkä ainoastaan italialaisesta temperamentista.

Entisinä aikoina Roomaa tuhosivat tulvat, tulipalot ja barbaarit. Myös roomalaiset itse hävittivät vanhoja rakennelmia, kun jokainen keisari halusi omat muistomerkinsä ja uudet jumalat tarvitsivat alttarinsa entisen päälle - sopra! Tänään rappeuttavat esiinkaivettua antiikin Roomaa liikenteen ja muut ilman saasteet. Ristiriitaiset tunteet häiritsivät haltioitumista Forum Romanumilla aurinkoisena lokakuun päivänä. Joka tapauksessa Forumilla kaivetaan tänäänkin. Ja suomalaisetkin osallistuvat siellä yhteispohjoismaisiin kaivauksiin Juturnan lähteen luona, joka sekin on ollut parikymmenmetrisen maakerroksen peitossa ennen arkeologisia tutkimuksia. Tieto karttuu ja sen mukana kuva vanhasta Roomasta muuttuu vieläkin vuosi vuodelta.

Palatium-kukkula, jota roomalaiset itse pitivät kaupunkinsa kehtona, on varmaan todellinen unelmakohde arkeologeille. Heitä näkyikin siellä kaivauksella ja lajittelemassa irtolöytöjä, joita näytti olevan runsaasti. Kaivauksia tehtiin lähellä paikkaa, jossa on näkyvissä primitiivisiä asumusten pohjia Rooman traditionaalisen perustamisvuoden 753 eKr. ajoilta.

Suppean matkapäiväkirjan merkintöjen mukaan kävimme kahden viikon lomamme aikana 24 kirkossa, joista 21 oli Roomassa. Arkeologisesti mielenkiintoisimmalta tuntui Basilica di S. Clemente, jonka sijainti ja rakennustapa ovat hyvä esimerkki Rooman rakentamisen päällekkäisyydestä. Nykyisen 1100-luvulla rakennetun kirkon alta paljastuu jäänteitä 300-luvulla rakennetusta basilikasta, josta johtavat portaat vieläkin alemmas mystisen Mithra-jumalan temppeliin. Uhrialtari on yhä paikallaan. Kapea kuja johtaa viereiseen antiikin aikaiseen rakennukseen, jossa on ollut rahapaja. Retkeä menneisyyden hämärään säestää vieressä virtaavan maanalaisen joen salaperäiseltä kuulostava ääni.

Akantuksen lehti Forum Romanumilta

Elähdyttävimmät hetkensä koki arkeologiasta kiinnostunut museoystävä ei sisällä museoissa, vaan paljaan taivaan alla Forumilla, Palatiumilla, Villa Hadrianan raunioilla, Cerveterin etruskinekropolin tumulusten äärellä ja Pompejin tyhjiällä kaduilla. Menneisyyden läsnäolo on siellä käsin kosketeltavaa eikä mielikuvituksen lennolla ole rajaa. Kylpylät, basilikat ja keisarien domukset hämmästyttävät laajuudellaan. Uskomattomia suorituksia on tarvittu niiden luomiseen. On mieltä kiihottavaa kuvitella, miten pylväitä, patsaita ja valtavia pronssilevyjä on siirretty paikasta toiseen. Ja miten antiikin roomalaisten yötä valaisi sama täysikuu, jota me ihailimme Trajanuksen Forumin yllä.

Kaikki Roomasta kirjoitetut fraasit tuntuvat pitävän paikkansa. Ensikertalaiselta kaupunki vie jalat alta ja sekoittaa pään. Silti sinne tekee mieli palata uudelleen. Onneksi mikään ei ole sen helpompaa. Kolme kolikkoa Fontana di Treviin ja paluu on varmistettu.

Leena Soini

VALOKUVAUKSEN-
ERIKOISLIIKE

Kuvat
tunnissa
1

Kätevästi
keskustassa

Foto Mari Studio
Hää-, rippi-, lapsi-,
tuote- ja mainoskuvaukset

★ Passikuvat ★ Vuokraukset ★
★ Kamerakorjaukset ★

Foto Mari
Eerikinkatu 5 **CityLab**
☎ **512 308**

Jäsenyys Turun maakuntamuseon ystävät ry:ssä vuonna 1993 antaa mahdollisuuden saada valokuvausalan palveluita Foto-Marista alennettuun hintaan seuraavin ehdoin:

Oma kuvapalvelu	-15 %
Välitystyöt	-10 %
Tarvikkeet tuotteesta riippuen	-10 - 20 %

KIMITOBYGDENS MEDBORGARINSTITUT

Tisdag 15.12.1992 kl 18.00 - 19.30

Torsten Edgren:

Fynd i Hitis sommaren 1992

ARKEOLOGISET YLLÄTYSILLAT

Kuralan Kylämässä kokeiluverstaalla
(03.02., 03.03., 07.04., 05.05.)

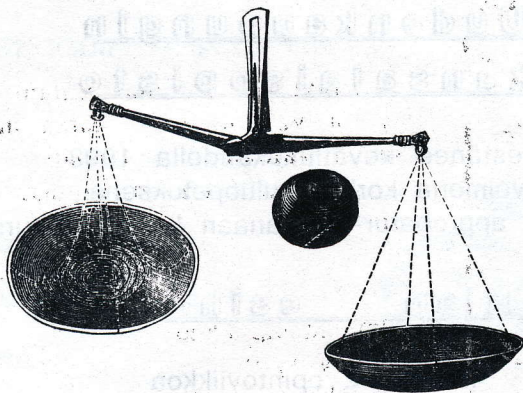
Tilaisuuksiin ovat tervetulleita kaikki
arkeologiasta kiinnostuneet

DRAGSFJÄRDS ARBETARINSTITUT

...ordnar
FÖRELÄSNINGAR OM
ARKEOLOGI
under vårterminen !

Mer info från
kansliet
Tel: 925 - 61103
925 - 61133 (växel)

HUOM!!!!

Arkeologia NYT! - tiedotetta ei jatkossa automaattisesti lähetetä Turun maakuntamuseon ystävät ry:n jäsenille. Jotta saisit sen edelleen jäsenetuna, soita yhdistyksen kanslistille puh. 921 - 352 555 arkipäivinä klo 9.00 - 11.00 tai postita oheinen kortti.

Vastaajan nimi

(painokirjaimin)

Osoite

Postinro

Toimipaikka

☐ Haluan Arkeologia nyt! - Arkeologi nu! tiedotteen vuonna 1993.

Tiedote lähetetään sitä haluaville Turun maakuntamuseon ystävät ry:n jäsenille jäsenetuna.

Tiedotetta myydään 10mk/kpl ja vuosikertana postimaksuineen 40mk/v. Olen kiinnostunut seuraavanlaisista arkeologiaan liittyvistä asioista:

**Turun maakuntamuseon
ystävät ry.**

**Kalastajankatu 4
20100 TURKU**

Uudenkaupungin kansalaisopisto

järjestänee kevätlukukaudella 1993
avoimena korkeakouluopetuksena
Arkeologian approbatur-arvosanaan kuuluvan kurssin

Baltian esihistoria

-laajuus 2 opintoviikkoa
-sisältää 24 tuntia luentoja + oheiskirjallisuus

OBS! Infobladet Arkeologi NUI skickas i fortsättningen inte automatiskt till alla medlemmar av Åbo landskapsmusei vänner rf. För att få bladet även i fortsättningen som medlemsförmån ring till föreningens kanslist tel. 921 - 352 555 vardagar kl. 9.00 - 11.00. eller posta det bifogade kortet.

Namn _____

Adress _____

Postnummer _____

Postanstalt _____

☐ Jag vill beställa informationsbladet
Arkeologia NYT! - Arkeologi NUI år 1993.
Informationsbladet sänds kostnadsfritt
som medlemsförmån till Åbo landskaps-
musei vänner rf:s medlemmar.
Informationsbladet säljs för 10 mk/st och
som årsprenumeration inklusive post-
avgift 40 mk/år.

Jag är intresserad av följande teman inom
arkeologi:

Åbo landskapsmusei
vänner rf.

Fiskaregatan 4
20100 ÅBO

ARKEOLOGIAN OPINTOPIIRI

KEVÄT 1993

LAITILAN-PYHÄRANNAN KANSALAI SOPISTO
YHTEISTYÖSSÄ TURUN MAAKUNTAMUSEON KANSSA.**OHJELMA**

Maanantai-ilta klo 18.00 alkaen

11.1.1993

Minna Sartes

Käsityksiä kivikauden uskomusmaailmasta

25.1.1993

Teija Tiitinen

Pronssikauden henkisestä kulttuurista

8.2. ja 22.2.1993

Eeva RaikeKalmistot ja uhripaikat rautakauden ihmisten
uskomusmaailman kuvastajina

8.3.1993

Taina PietikäinenKristilliset ja pakanalliset elementit rautakauden lopun
hautauksissa

22.3.1993

Henrik Asplund

Rautakauden erämaauhrit

5.4.1993

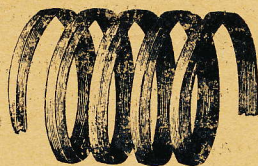
Jouko Pukkila

Raudan valmistuksesta ja siihen liittyvistä uskomuksista

Tiedustelut:

Laitilan-Pyhärannan kansalaisopisto puh. 922 - 5011

Turun maakuntamuseon ystävät Åbo landskapsmusei vänner

KAARINAN-PIIKKIÖN KANSALAIPOISTO
ARKEOLOGIAN PERUSKURSSI
suunnitelmissa keväällä 1993

Kurssissa on kaksi jaksoa:
teoriaosa; perustiedot ja taidot
käytännön harjoittelu; viikko kaivauksilla Kaarinassa.
Toinen osa järjestetään kesällä mahdollisesti
leirimuodossa. Mukaan kutsutaan edustus myös Virosta ja
Pohjoismaista.

Kiinnostuksen toteamiseksi ennakoilmoittautuminen on
välttämätön.

Puh: kanslia 697 872
rehtori 697 877

